

नव

रा

हपूर्वकं अंगादंगादिति मंत्रेण शिशोर्मूर्धनि त्रिरवध्याया स्थाने शिशुस्थापनं कृत्वा स्वरास्वा
 कविधिना पुण्याहवाचनं कुर्यात् गोवाहणस्य च पूजनपूर्वकं तस्मै तदानं विधिना कारयेत्
 ॥ ततो यज्ञमानो वस्त्रस्वर्णधान्या निययाशक्त्यर्कादिप्रीत्यर्थं आचार्याय दत्त्वा न्येभ्यो भूयसी
 दक्षिणां दद्यात् ॥ ततः आचार्यो मुखप्रसवः शान्तिहोमं करिष्ये स्थूलिलाघग्निस्थापनं ते अ
 र्कादिहोमं हणामावाहनांतं कृत्वा न्याधानं कुर्यात् चक्षुषी आग्नेनेत्यंतेऽत्र प्रधानं। अपः द्वादशो
 त्तरशतसंख्याभिर्दधिमध्वान्याहुतिभिर्द्वात्रिंशत्संख्याभिर्वा विष्णुः अष्टाविंशतिसंख्याभिर्द
 धिमर्धमिः अष्टाभिर्वा। यक्षहणं अष्टषष्ट्यधिकशतसंख्याभिर्दधिमर्धमिः अष्टचत्वारिंशत्स
 र्वाभिर्वा। अर्कादीन् प्रत्येकं अष्टाविंशतिसंख्याभिर्दधिमर्धमिः प्रत्येकमष्टाभिर्वा
 शिषेणेत्यादि० आज्यभागांते स्थूलिलस्येन दिशि शिग्महपीठोत्तरतो महीधौ रित्यादिविधिना धा
 न्यापरिघटस्थापनं कृत्वा तस्मिन् संचगव्यं तिलान् ह्रीरद्रुमकषायान्यं चरलानि क्रमेण निक्षि
 प्य वस्तुसुग्मेन संछाद्य गंधपुष्पादिभिः कलशमभ्यर्च्य कृतारण प्रतिमया विष्णुवरुणोदयेत्। त
 द्विल्लारिति मेधातिथिर्तिष्ठुर्गायत्रीतत्वायामि शुनः शोपावरुणस्त्रिष्टुपुंगोप्रसवप्र
 धानं हजने वि०। हजंते कंभं स्पृष्ट्वा निमंत्रयेता यतरं ह्येति षण्मासं गर्भं ह्येति हती कुंभाभिर्मंत्रणेन

श्रीगणेशानमः॥ अथ गंगामुखप्रसवप्रयोगः। शुभदिने अभ्यंगस्नानादिना लंकृत्य सभायैः पूर्वो-
क्त्यो अस्य बालकस्य अमुकदुष्टकालोत्पत्तिस्तु चितारिष्टनिवृत्तिद्वारा श्रीगङ्गायै गंगामुखप्रस-
वाख्यां शान्तिं करिष्ये तदंगत्वेन गणेशपूजनं आचार्यवर्येण च करिष्ये॥ ततः आचार्यः प-
दत्र संस्थितमिति सर्पपविकिरणं शुचीवो० पंचगव्येन आपोहिष्ठा० अहिश्च देशप्रोक्त-
णां स्वस्मिन्मनतादर्यमिति गृहस्यै शानभागे गंगामयेनोपलिप्स्य चैतरजोभिः कूर्णिकपुक्तं पंच-
जंकुलातत्रं वीहीनिक्षिप्य तेषु शूर्पतस्मिन् तत्र वस्त्रं प्रसारितं तत्र तिलविकिरणं च कृत्वा तत्र
प्राङ्मुखश्चि श्रुतिधाय सत्रिशुश्रूषं सूत्रेण वेष्टयित्वा तस्मिन् गंगामुखसामिध्वं हविर्होमं विष्णुर्योनि-
मिति स्तुतेन जन्मचिंतनं कृत्वा तेनैवावृत्त्या पंचगव्येन शिशुं स्नापयित्वा गवामंगेषु तिष्ठं भुव-
नानि चतुर्दश यस्मात्तस्माच्छिवं मे स्यादिह लोके परत्र चेति गोः सर्वांगेषु वामांगे धेववास्परे-
त्॥ ततः आचार्यः बालमादाय गंगामुखसमीपे बालं नीत्वा पुनरादाय पित्रे दद्यात् ततः आचार्यः पि-
तृहस्तेन मात्रे दाययेत् न वेवस्त्रे शिशुं स्नाप्याच्छादनमपसार्य पुत्रमुखेक्षणं कुर्यात् ततः पंच-
गव्येनाचार्यः शिशुं प्रोक्षेत् आपोहिष्ठेति स्तुतिः अभिषेके वि० ततः पिता हस्तद्वयेन परिगृह्य

यत इन्द्रमयामहे० शकृद्ममिसतुरिति॥ ॥ ततः आचोयः सुवर्णदधिमध्यासहोमं कुर्यात्
 आपोहिष्ठेति तिरुहणासिंधुदीपआंव रीषआपोगायत्रीगाप्रसवप्रधानहोमेवि० सत्यपिहो
 मस्य वारुणत्वेभ्यस्तेवत्यागः॥ अष्पादिष्टवत् अतएव नानुष्टुभोग्रहणात्तेदिहोमोधातिवि
 गो० बिष्टवदं० अक्षीभ्यां तइति षष्ठा विष्टुहोनुष्टुप् गोम० होमेवि० अक्षीभ्यांते० १ ग्रीवा
 भ्य० आत्रेभ्य० ३ ऊरुभ्य० ४ मेहनात्० ५ अंगोदंगात्० ६ यक्ष्महणदं ततः आहृष्टेनेसा
 दिभिर्दध्यादिहोमः सवित्रे सोमायेदमिति त्यागः॥ सर्वत्र प्रसूचं अष्टाविंशतिरष्टौ वा हुतयः
 प्रणीतानि नय संस्था जपांते परित्तरण विसर्जनादि आचार्या यथायाक्ति दक्षिणां दत्वा स्था
 पित देवताना मुत्तर दत्ता विसर्जनांते तस्मिन्मा आचार्य हस्ते प्रतिपाद्याग्निं संपूज्य विभूतिधा
 रणांते गच्छेति तं विसृज्य दशत्रीन्वा ब्राह्मणा भोजयेत्॥ अनेन गेसुखप्रसवशांसाख्येन कर्मणा
 तेन श्री परमेश्वरः प्रीयतां॥ इति गेसुखप्रसवप्रयोगः॥ श्री ॥ श्री ॥ ॐ ॐ ॐ श्री
 शान्ति सर्वस्य सुतत्रये सुताचे स्यात्तत्रये वा सुतो यदि माता पित्रोः कुरु स्या पितृदग्निष्टं महं वेत् ३
 ज्येष्ठनाशे धने हानिर्दुस्ववासुमहद्वेत्० जातस्यैकादशहोवाह दशहो शुभे दिने आचार्यम

त्रिजोष्टत्वाग्रहयज्ञपुरःसरं ब्राह्मविष्णुमहेशं द्रुमतिमाः स्वर्णं तः कृताः। पूजयेद्वा न्यराशिरु
 केशं कृतः। पंचमेकलशैरुद्रपूजयेद्भुद्रसंख्यया। रुद्रसूक्तानि कृत्वारिशंतिस्सूक्तानि सर्वशः
 आचार्यो जुहुयात्तत्र समिदं ज्योतिर्लाञ्छनं। अष्टोत्तरसहस्रं वा शतं वा त्रिशतं तु वा देवताभ्य
 म्यनुर्वक्रादिभ्यो ग्रहपुरःसरं ब्रह्मादिमंत्रैरिंद्रस्य यत इंद्रं भयामहे। ततः खिष्टकृतं हुत्वा बलि
 पूर्णं हुतिगतः। अभिषेकं कुटुंबस्य कृत्वा चार्यं प्रपूजयेत्। हिरण्यधेनुरेका वज्रं त्रिजं दक्षि
 णा ततः। आज्यस्य बीक्षणं कृत्वा शंतिपाठं तु कारयेदिति गर्गसंहितोक्तान्निकशंति॥ ॥ श्री
 आठवलेपुस्तकं ॥ श्री ॥